

Török Gábor eleméz - Atom és hatalom

2014 január 21. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

értékelve

Még nincs

Mérték

Kár er?lködni, a közvélemény nem fog felháborodni, bármennyire is szeretnék, nem lesz hatása az ellen - drukkereknek, az emberek nagyon is jól tudják, mi az érdekük, Magyarországon az atomenergia a nyer? – {...}

{...} írta ma egy rendszeresen kommentelő? Fidesz-szimpatizáns a blog fb-oldalára.

Az elmúlt napokban a magyar politika ismét bizonyította, hogy itt minden és mindennek az ellenkez?je lehetséges, a [voluntarizmus tere](#) tényleg korlátlan. Ahogy egykor a f?városi új villamosokat a balosok szerették és a jobbosok leszólták, most – lényegesen nagyobb tét mellett – az atom került a politikai értékválasztások középpontjába: a politikai preferenciák az esetek többségében szépen kijelölik, hogy támogatjuk vagy ellenezzük a január 14-én megkötött Putyin-Orbán megállapodást.

A pártoktól kölcsönzött vélemények és a politikusok [szerepcseréje](#) miatt még nem lenne érdemes írni err?l a témáról. A magyar-országi gazdasági tárgyalásokat korábban - értékalapon - hevesen ellenz? fideszes nyilatkozatok, vagy a korábbi egyöntet? támogatás után most fanyalgó ellenzéki megszólalások tanulságosak ugyan, de ezt már régen megszokhattuk. Ha valaki már nem hisz a mesékben, az els? pillanatban tudhatta, hogy ez lesz – ezért aztán nem is a politikusok [szerencsétlen magyarázkodása](#) bántó, hanem az, hogy jelent?s számban akadnak még olyan önzetlen rajongók, akik, bármi is történik, – természetesen továbbra is értékalapon – folytatják a szerecsenmosdatást. Pedig az igazság egyszer?bb, ha fájdalmasabb is: akkor azokat a mondatokat gondolták komolyan, mert abban a helyzetben az volt az érdekük, ma pedig ezeket.

Komolyabb téma a Putyin-Orbán paktum értékelése. Sorban három kérdés adódik: kell-e a paksi beruházás, jó-e Magyarországnak, ha Oroszország építi meg az er?m?veket, s a lehet?ségekhez képest jó megállapodást kötött-e a magyar kormányf? Moszkvában. Sok mindent elolvastam az elmúlt napokban az üzlet és az orosz hitel hosszú távú gazdasági és politikai hatásairól, de a tízmillió atomtudós és energia szakért? országában egyel?re fogalmam sincs a válaszokról. Mint ahogy minden bizonyal azok többségének sem, akiknek biztos – politikusoktól kölcsönzött – véleményük van: egy hete még semmit sem tudtak a problémáról, de ma már megrögzött atompártiak vagy atomellenesek, oroszbarátok vagy oroszellenesek – egészen addig, amíg kedvenc politikusok mást nem gondol majd.

(Csak zárójelben jegyzem meg, hogy mindezek alapján akár nevetségesnek is t?nhet az a felvetés, hogy népszavazás döntsön egy ilyen fontos kérdésben, hiszen hogyan mérlegelhetnének olyan szempontokat az átlagemberek, amelyekben a szakemberek is megosztottak. Persze itt ismét akad egy kis hitelességi probléma: 300 forintnál nem volt elég a parlament döntése, 3000 milliárd esetén viszont b?ven jó lesz. A népszavazáshoz való viszony azonban – ezt is meg kellene szoknunk - a pártoknak instrumentális kérdés, a következetességükre kényeseknek meg demokráciaelméleti.)

Az ország szempontjából kétségtelenül kevésbé fajsúlyos ügy, de a választás tekintetében van jelent?sége: a kampány kezdetére id?zített megállapodás (jó lenne ezt is tudni, hogy vajon szempont volt-e a döntés során az

id?pont) befolyásolhatja-e a pártok kampányát, esetleg a választás eredményét? Az analógia csábító: a 2002-es kampányban az ellenzéki szocialisták sokat profitáltak a 2001 végén megkötött Orbán-Nastase megállapodás (át)értelmezéséből. Annyiban feltétlenül hasonló a helyzet, hogy a szavazók akkor is a mostaninak megfelelően reagáltak: a fideszeseknek nagyon tetszett, a szocialisták hevesen elleneztek. Szintén erősíti az analógiát az, amit a moszkvai bejelentés óta tapasztalunk: az ellenzék láthatóan ma is úgy gondolja, hogy talált egy olyan témát, amely alkalmas lehet a kormánnyal szembeni elégedetlenség felerősítésére.

A moszkvai megállapodás tehát **biztosan** a választási kampány egyik vezető témája lesz, ugyanakkor innen már csak különbségeket találunk: egyelőre nincs az ellenzéknek egységes, mozgósító jellegű „kerete” a történetre (lásd a **23 millió románról** szóló mesét), még egységesen és számára hasznosan megnevezni sem tudta, az ügy is más jellegű, távolabbi veszélyekkel, félelmekkel terhelt, mint a státustörvény volt, ráadásul a nyilvánosság szerkezete is nagyon eltér az egy évtizeddel korábbtól. Mindezek ellenére a kormány számára kétségtelenül akadnak politikai kockázatai: s itt nem csupán a 2002-es történet, de az 1998 februárjában a **vízlepcső** ügyében Pozsonyban aláírt, Horn–Mešiar-paktumnak nevezett magyar-szlovák megállapodás is intő példa lehet. Igaz, akkor két nap múlva közel negyvenezeren vonultak a Parlament épülete elé, ráadásul a kormányoldalt is megosztotta a téma. Ha a lehetséges három elemből (hatékony ellenzéki fellépés, kinyilvánított választói ellenkezés, kormányoldalon belüli törés) a következő napokban-hetekben egyik sem jelenik meg, biztosan igaza lesz a bevezetőben említett kommentelőnek, s a moszkvai megállapodás sem lesz több, vagy ártalmasabb a Fidesz számára, mint az Alkotmánybíróság jogkörének szűkítése, a magánnyugdíjpénztári rendszer megszüntetése, a trafikos pályázatok ügye vagy éppen a Közgép látványos sikertörténete volt. Ami nem azt jelenti, hogy nem árt, hiszen ezek is ártottak, vittek el szavazókat, és bizonyára a moszkvai megállapodás is szerez néhány újabb kritikust, de a károk mérsékeltek, kezelhetőek maradnak.

Ezt azonban ma még nem tudjuk (legfeljebb sejtjük), ma csak annyit tudunk: ha így lesz, akkor...

<http://torokgaborelemez.blog.hu> - A Flag Polgári Magazin partnere

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következő címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>
- Minden "lajk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló

